

Pusso, Studii, I, o. 72-75

Ιερόθεος

(Μογυβασίας)

16οι.

[Βιογραφία]

Kατά τὸν Βιρμαν. Ρουσσον (ε. ἀ. σ. 73), ὁ Ιερόθεος ἀνήλθε εἰς τὸν Ιρόν
Μογυβασίας μέχρι τὸ 1578, διότι, μαζὰ τῷ ἔτος τούτῳ εἶναι γρωτός ἦν Μογυβα-
σίας οὐδόσας (Turcograecia σ. 321-322).

ο. 73: Μαζὶ μὲν τὸν Οινομ. Πάτερ. Ιερεμίαν Β' τὸν Τελεῖν μετέβη εἰς Μόσχαν (ἐπαγγε-
λεῖ τὸ 1588 ἐις Βονιφρίοτι παιί ἕτερα εἰς θάσιον, διότοι ἔτοχον ιδιαγένεων περιουσίων
εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Καρολίνου καὶ Μολδαβίας Πέτρου τοῦ Χωλοῦ). Στὸν διάκονον τὸν
διέτρεψαν εἰς Μόσχαν. Ανεχώρησαν ἐν Ρωσίᾳς τὸν Μάιον τοῦ 1589, ἐπιστρέψο-
γεις πάδιν μέσω Μολδαβίας καὶ Βλαχίας. ~~επίσης~~

ο. 74: Σις τὰς 2 γενναρ. 1590 εἰς τὰς γενέτας τῆς ὀνταρέντσεως τοῦ Σεργάτου, νικῶν τοῦ Πέ-

τρου τοῦ Χωδοῦ, ωρέστησεν τὸν ὁμόνοον ὑπερέπατον, δύον τοις οἱ ἑρόθεος.

Οἱ ἑρόθεος ορέσαντες νὰ ἀπεσυρθῇ ἀπὸ τοὺς θρόνους τῆς Μογυβασίας πρὸ

τοῦ Μαΐου τοῦ 1593, οἵτε εἰς τὴν σύνδος μονάρχῃς τῆς Μογυβασίας οἱ λαυρέντιοι.

(Κερκίνης, Μανυστρός. Β. Βιβλιοθ. σ. 75).

Τάντως τὸ 1596 αἴρει οποίους ἐν Μόσχᾳ ἀντιγράψει καθίσα ναὶ νοστρά-
γεται «Ἡρόθεος ὁ Μογυβασίας», (Κερκίνης, Ἡροον. Βιβλιο. Δ' σ. 135-136), τῶν ἀντὶ¹
τοῦ ὄρθοῦ «πρώτην Μογυβασίκος».

σ. 75: Οἱ ἑρόθεος νοπήζε διδάσκαλος τοῦ Πατριάρχου Ἡερεμίου Β' (γεννήθεντος τῷ 1536) ἀρ-
αι τῷ 1600 ορέσαντες τὸν θρόνον γέγον. Ανείθηκε πρὸ τοῦ 1602, διότι οὐκέτι τὸ
ἔτος τοῦτο ὁ Ἐλασσῶνος Ἀργεῖος εἰς μίαν οπισθοῖ τον τὸν μητροπολιτείαν
ὡς μή ζῶντα τελεῖον (Κερκίνης, Ἡροον. Βιβλιο. Α' 194).

